

GEERTEBRIEF

Remonstrantse Gemeente Utrecht

Nr. 2 – april 2023

Thema: Twijfel

4

Proberen het goede
te doen

Pasen

7

Een ontmoeting

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave.....	2
Van de redactie	2
Over een andere boeg.....	3
Proberen het goede te doen	4
Niet mijn wil geschiede.....	5
Wat je toevalt	6
Een ontmoeting	7
Ik twijfel, dus ik besta	8
Geestelijk verzorgers	9
Even voorstellen: Contactpersonen	
West Betuwe	11
Even voorstellen: Gert Kuiper.....	12
Kloosterweekend Zundert	12
In memoriam	13
Matinee – Amazing Arts, een impressie..	14
Kijk op de wijk.....	15
Diaconale geluiden en collectes	16
GroeneGeert	18
Schrijffactie Amnesty International	19
Autodienst.....	19
Adressen en colofon.....	19
Kerkdiensten	20
Bij de kerkdiensten	20

Van de redactie

Twijfel

Geloof en twijfel horen bij elkaar. In de bijbelverhalen rondom Pasen komt heel wat twijfel voor. Met het thema *Twijfel* nodigen wij u uit om uw twijfel en zekerheden tegen het licht te houden. In dit nummer delen verschillende mensen dat met ons.

Claartje Kruijff vermoedt dat die verhalen ons misschien aansporen om wakker te blijven. Een gevoel van vertrouwen kan zo weer weg zijn op kwetsbare momenten. De verhalen laten zien dat Jezus vragen en twijfels van mensen serieus neemt. Hij moedigt de leerlingen aan om hun blik te verruimen.

Alian de Jong twijfelde lang over haar doop, niet zozeer voor zichzelf, maar vanwege de omstandigheden. Ze twijfelt over veel, maar niet over het feit dat ze het goede probeert te doen.

Wim en Caroline Neven waren een tijdje 'kerkelijk dakloos', maar vonden een nieuw thuis in de Geertekerk, waar ze zich uitgedaagd voelen om in gesprekken een eigen mening en vragen te bespreken.

In de loop van zijn leven raakte Jan Mulock Houwer meer en meer gevoelig voor ervaringen op zielsniveau, die je soms toevallen. Waarop je wel heel alert moet zijn, niet te veel redeneren, maar er op vertrouwen dat het goed komt. Als je dat weet is er ook geen twijfel meer.

In de rubriek *Geef de pen door* schrijft Piet van Leeuwen dat hij gaandeweg tot de conclusie kwam dat het leven zich niet laat sturen. Maar met een combinatie van grote twijfel en groot vertrouwen kun je meebewegen met alles wat het leven brengt.

In zijn column filosofeert Jan van Aller over de verschillende betekenissen en kanten van twijfel, in positieve en negatieve zin. En geloven in religieuze zin zal zeker niet betekenen dat je zeker weet dat er een God is.

In de rubriek *Wat draai jij?* Deelt Sacha Laoh met ons dat muziek voor haar zeggingskracht heeft als die haar iets laat voelen of een boodschap heeft.

Er zijn weer nieuwe ambtsdragers bevestigd, die zich hier nader voorstellen: voor de diaconie Gert Kuiper en voor West Betuwe Koos Speen Brouwer en Joanneke van Aller.

Misschien is geduld wel een manier om met twijfel om te gaan. Dan is geduld met anderen liefde, met jezelf hoop en met God geloof. Mogen we op weg naar de opstanding en het licht van Pasen dat kunnen ervaren.

Trudy Schreuder Goedheijt

De volgende Geertebrief verschijnt 20 mei 2023. Voor dit pinksternummer is het thema *Toewijding*. Kopij inleveren uiterlijk op maandag 1 mei 2023 vóór 12.00 uur.

Over een andere boeg

Volgens het evangelie van Johannes was de opgestane Jezus al twee maal verschenen aan zijn leerlingen. Eén keer zonder de ongelovige Tomas en één keer met hem erbij. Tomas had zijn medeleerlingen niet geloofd toen zij hem vertelden dat de gekruisigde en opgestane Jezus aan hen verschenen was: “Alleen als ik de wonden van de spijkers in zijn handen zie en met mijn vingers kan voelen, zal ik het geloven.” Een week later verscheen Jezus opnieuw aan de leerlingen. Hij zei tegen Tomas: “Leg je vingers hier en kijk naar mijn handen. Wees niet langer ongelovig, maar geloof.” (Johannes 20: 24-29)

Wakker blijven

Nu verscheen Jezus voor de derde keer aan de leerlingen en ze herkenden hem niet (Johannes 21: 1-14). Kennelijk was het voor zijn leerlingen – zelfs als ze hem meerdere malen zagen – niet voldoende om te leven vanuit Godsvertrouwen. Jezus verscheen nu aan de oever van een meer, het meer van Tiberias. Voor zijn dood had hij hier nog brood en vis vermenigvuldigd. Hij had de mensen gezegd: “Doe geen moeite voor voedsel dat vergaat, maar wel voor voedsel dat niet vergaat en eeuwig leven geeft.” En hij zei: “Ik ben het brood.”

Nu hij weer aan het meer van Tiberias verschijnt – nu als degene die is opgestaan, de Opgestane – wil dit verhaal mij misschien aansporen om wakker te blijven, telkens opnieuw kunnen onze ogen geopend worden. Ik ben er al, hoewel niet altijd te vatten, te vangen binnen de vierkante muren van jouw termen, beelden en verwachtingen.

Levend voedsel

“Hebben jullie soms iets te eten”, vraagt Jezus aan zijn leerlingen die waren gaan vissen en hem niet herkennen. Heb je beet? Heb je iets gevangen? Heb je voedsel om van te leven? De leerlingen antwoordden van ‘nee’. In dat ‘nee’ van die leerlingen hoor ik een echo van een vraag, van diepe

twijfel. Alsof ze eigenlijk willen zeggen en vragen: Nee, waar ben je? Je was er even, ik heb je geloofd, jij zei dat je het brood was dat leven geeft. Maar ik zie je niet meer, ik kan het niet op eigen kracht. Dit zoeken is niet vruchtbaar, ik blijf over met lege handen, met een leeg net zonder vis. Het gevoel van op weg zijn en vertrouwen dat het goed is kan zo weer weg zijn in mijn eenzame en kwetsbare momenten. Midden in de nacht, wanneer het leven mij of anderen pijn doet. Of juist in het felle daglicht, wanneer mijn uitzicht belemmerd wordt door de hoeveelheid en ‘maakbaarheid’ van alles om mij heen.

Het ‘nee’ van de leerlingen, mijn nee, krijg kennelijk niet het laatste woord. Kijk hier! “Gooi het net aan de andere kant uit”, krijgen de leerlingen van Jezus te horen. Er is nog een andere kant aan het leven. Zoek mij op een ander spoor. Laat je krampachtigheid en je angsten los, je onzekerheden, je diepe twijfels en kom. Durf de oversteek te maken en vertrouw. Neem jezelf mee en neem ook wat van je gevangen vis mee. Kom en je zult zien. Daar waar je het niet verwacht, zul je vinden.

Verruimen

Soms kan ik midden in mijn diepste twijfels en te midden van mijn ‘nee’ mij juist nog

verder afsluiten van de God die ik zoek. Terwijl ik dan maar al te vaak bevestigd zie wat ik toch al dacht. Zie je wel, ik geloof er niets van, er is niets, ik vang toch geen vis. Dan voel ik leegte achter de dingen. Toch kan ik steeds opnieuw zoeken en vinden en zelf steeds opnieuw gezocht en gevonden worden. Leven vanuit God heeft misschien wel veel meer implicaties dan ik denk. Het is veel groter dan mijn eigen kleine levensverhaal. Onverwacht, misschien ontregelend zelfs, maar ook verrassend. Geef je over, laat los en kom, ik ben niet te vangen waar jij het zoekt.

Jezus zegt niet voor niets tegen de leerlingen: “Gooi je net een hele andere kant uit.” Treed uit de vierkante ruimte van wat je al denkt te weten, van de langspeelplaat van stemmen in je hoofd. Blijf op de uitkijk staan. Ook in de nacht, ook als het stil valt om je heen. Ook als er niets lijkt te gebeuren, als je in je bootje op zee dobbert en als je denkt dat je nergens naar toe gaat. Wie weet waar je mij tegen komt. Sluit je niet af voor anderen op je weg. Stel je hart open, steek je kop in de wind, spits je oren, verruim je blik. Wees niet bang. Neem deel aan mijn werkelijkheid en kom.

Claartje Kruijff

Proberen het goede te doen

Ze is 52 jaar, getrouwd met Ruud, heeft drie dochters van in de twintig uit haar vorige huwelijk en een zoon van 10 jaar samen met Ruud. Hun eerste zoon bleek niet levensvatbaar en overleed bij de geboorte. De vraag ‘hoeveel kinderen heb je?’ is voor Alian de Jong niet zomaar te beantwoorden.

Gezamenlijke zoektocht

In januari 2023 werd Alian gedoopt in de Geertekerk. Dat is de directe aanleiding voor dit gesprek met haar. Alian benadrukt dat ze samen met Ruud de zoektocht heeft ondernomen naar de zin van het leven, naar een gemeenschap waarin over zinvragen wordt nagedacht en gesproken. Die tocht begon bij het overlijden van hun oudste zoon. In hun woonplaats Woerden kwamen ze terecht in een gespreksgroep die door de oprichter (een evangelische predikant) ‘kerk voor niet-kerkelijken’ werd genoemd. Ze hadden met die groep een goede tijd, maar het initiatief bloedde dood. Daarna probeerden ze de kerkdiensten van deze evangelische kerk, de protestantse kerk in Woerden; de zoektocht eindigde in de Geertekerk. Met Pinksteren worden ze beiden lid. “Ruud was als baby gedoopt in de christelijk-gereformeerde kerk. Ik kom uit een ongelovig gezin, dus was ik niet gedoopt.”

Lid worden?

Sinds ze vriend zijn van de Geertekerk (2017) denken ze na over lidmaatschap. “Ik vond het lastig om gedoopt te worden toen mijn moeder nog leefde. Zij was daar zo op tegen. Sinds mijn moeder is overleden voel ik mij vrijer.” Ook vanwege de relatie met haar dochters die een zeer anti-religieuze vader hebben, was het nog niet zo eenvoudig. “Mijn ex-man en ik hebben hen opgevoed met de gedachte dat geloven een excuus is om niet zelf na te denken. Ik ben van gedachte veranderd. Gelukkig blijken ze mijn keuzes te respecteren. Alledrie wilden ze bij de doop aanwezig zijn, één van

hen kon die dag echt niet.”

Twijfel (1)

“Ik twijfelde over de doop vanwege de omstandigheden; niet voor mezelf, want ik was er wel uit. Inmiddels durf ik er meer voor uit te komen dat ik gelovig ben. Zelfs op mijn werk bij de gemeente Utrecht (beleidsmedewerker Onderwijs) weten ze dat ik onlangs gedoopt ben. Tegen mijn demente moeder had ik het niet hoeven zeggen. Maar je weet dat je iets doet wat onbegrip wekt. Bovendien vind ik het verzwijgen van zo’n belangrijke stap in je leven niet goed. Ik wilde en wil staan voor mijn keuze. Mijn inmiddels overleden schoonmoeder was juist blij met onze religieuze ontwikkeling. Dat we zelf op zoek gingen en een kerk vonden, al was die dan nog zo anders dan haar eigen kerk, vond ze geweldig.”

Redelijke christenen

Alian is echt geland in de Geertekerk: ze is centraal contactlid voor Woerden e.o., draait mee in de leiding van het verteluur en zit in de gespreksgroep ‘kind en geloof’ onder leiding van ds. Marthe de Vries. “Wat ik fijn vind aan de kerkdiensten is dat

je via een vast stramien aan het denken wordt gezet. Helaas houd ik niet van orgelmuziek en spreekt de muzikale traditie van de Geertekerk mij niet erg aan. In de evangelische kerk was er, wat mij betreft, aansprekender muziek. Maar uiteindelijk is de traditie van het zelf nadenken en kiezen hoe en wat je wilt geloven, van wat mijn geschiedenisleraar noemde ‘redelijke christenen’, voor mij het belangrijkste.”

Twijfel (2)

“Ik twijfel over alles, ik twijfel geregeld ook aan mezelf. Dan kan ik het idee hebben dat anderen erachter komen dat ik eigenlijk niets kan. Onzin natuurlijk, maar die angst is soms toch tamelijk reëel. Ik twijfel er niet aan dat ik het goede probeer te doen, maar of ik het goede ook heb gedaan daar twijfel ik weer wel over. Soms word je op het verkeerde been gezet, oordeel je te snel.” Gevraagd naar een voorbeeld noemt ze haar in eerste instantie veel te snelle oordeel over de schrijver Pim Lammers, die het gedicht voor de kinderboekenweek zou schrijven, maar zich terugtrok na bedreigingen. “Ik had mij beter moeten inlezen en niet moeten oordelen op basis van

uit z'n verband gerukte citaten uit een verhaal dat ook nog eens niet voor kinderen is geschreven. De hele beschuldiging van pedofilieactivist slaat nergens op, zo bleek mij. Dagelijks werk ik aan gelijke kansen voor kinderen in, met name, het basison-

derwijs. Jezus is voor mij een voorbeeld, juist ook in dat werk. Ideeën van het christendom over eerlijk delen en gelijke kansen spreken mij aan. Politici die in raadsvergaderingen opperen dat het 'eigen schuld' is als mensen in armoede leven, schulden

hebben enzovoort: ik kan er slecht tegen. Dat idee van rechtvaardigheid is een levensverzekering waar ik niet over twijfel."

Ineke Ludikhuize

Niet mijn wil geschiede

Ik geef de pen door

Met regelmaat word ik door een notaris gevraagd om een oordeel uit te spreken over iemands wilsbekwaamheid. Dat gebeurt als het niet duidelijk is of deze persoon beschikt over het vermogen om een belangrijke beslissing te nemen. De gang naar een notaris heeft vaak te maken met een teruglopende lichamelijke en/of geestelijke gesteldheid. Terwijl er juist dan veel van iemands denkvermogen wordt gevraagd. Bijvoorbeeld om na te denken over 'als ik er niet meer ben', maar ook over de situatie 'als ik er nog wel ben'. Dat laatste is nodig bij het opstellen van een levenstestament (LT). Ik merk dat mensen zich daarbij vaak (volstrekt on-

terecht) verplicht achten om bij zo'n LT (een volmacht) ook wensen te formuleren inzake toekomstig medisch handelen. Iets waar eigenlijk nooit een notariële akte aan te pas komt. Wel iets om af en toe over na te denken.

Maar... hoe zeker ben ik eigenlijk van mijn zaak? Kan ik er wel op vertrouwen dat ik op voorhand een juiste keuze maak? Loop ik daar niet anderen mee voor de voeten en ook mezelf? Kortom: reden voor grote twijfel. Soms diep weggestopt.

'De mens maakt plannen en God lacht'. Zo luidt een bekend Jiddisch spreek-

woord. Daar klinkt eeuwenoude levenswijsheid in door. En het zet een heel groot vraagteken bij de hedendaagse mantra 'MIJN wil geschiede'. Een mantra die ook mij niet vreemd is. Maar met vallen en opstaan ben ik tot de conclusie gekomen dat het leven zich niet door mij laat sturen. Mijn leven en mijn levensloop dank ik grotendeels aan een onzichtbare, raadselachtige factor, vele malen groter dan ik en mijn wil. Die factor (het lot, de tijdgeest, God, mysterie, Boeddha, natuur, enzovoorts, enzovoorts) erken ik als de essentie van mijn bestaan. Bij tegenslag, ergernis, zorgen en twijfel zeg ik daarom steeds vaker tegen mezelf: "Het gaat niet zoals IK wil". Met aansluitend: "En dat is misschien maar goed ook". Die zinnetje toveren een glimlach op mijn gezicht. Misschien de (glim)lach waar het om draait in het Jiddische spreekwoord? Mijn wil heeft niet het laatste woord en dat is okay. Voor zover ik nog denk zelf aan het stuur te staan, zie ik me dat alleen maar doen met behulp van twee kostbare ingrediënten: GROTE TWIJFEL en GROOT VERTROUWEN. Daarmee kan ik namelijk steeds meebewegen met alles wat tot mij komt. Denk ik. Hoop ik. Wens ik. Want wensen blijft altijd mogelijk. Inclusief een glimlach. Bij deze wens ik graag iedereen een vrolijk Pasen 😊.

Piet van Leeuwen

Wat je toevalt

Foto: Stephan van Fleteren

Na een zondagse kerkdienst maak ik kennis met Jan Mulock Houwer (88). Hij is dan voor de derde keer in de Geertekerk. Ons korte gesprek intrigeert mij. Een week later gaat hij van harte in op mijn uitnodiging voor een interview over het thema *Twijfel*. Wat volgt is een bijzonder gesprek waarin Jan openhartig vertelt over zijn ervaringen in het leven en wat hem daarin heeft geraakt.

De ziel

Met name in de tweede helft van zijn leven raakt Jan steeds meer verwonderd over hoe dingen hem toevallen. “Na het overlijden van mijn tweede vrouw Carol zwierf ik rond door Frankrijk en kwam bij toeval een bijzonder boek tegen: *De l'âme* ('Over de ziel' van François Cheng, 2016). Het was een briefwisseling van de oude professor Cheng met een studente van lang geleden. Ze herinnert zich dat hij dertig jaar geleden in zijn colleges het woord 'ziel' wel eens heeft laten vallen. Nu er veel in haar leven is gebeurd, heeft ze pas de ziel als een fysieke werkelijkheid ervaren, maar ze kan daar met niemand over praten. Ze vraagt of hij dat met haar wil doen. Hij gaat de uitdaging aan, omdat hij zelf ook door de

ziel is gefascineerd, maar in de intelligentsia van na de oorlog bestond de ziel niet meer. In de zesde brief verwijst hij haar expliciet naar Simone Weil, van wie ik niet eerder had gehoord. Ik ben me gaan verdiepen in haar werk en raakte door haar denkbeelden gefascineerd.”

Herkenning

Simone Weil (1909-1943), een Franse filosofe (van joodse origine) en politiek activiste, werd agnostisch en rationeel opgevoed in gegoed milieu. Na een heel rationeel beleefde eerste fase van haar werkzame leven loopt ze tegen de grenzen van het rationele denken aan en opent zich voor een andere werkelijkheid. Zij komt bij de boodschap van Christus uit, niet van de kerk, maar wel met een duidelijk katholieke kant. Jan vindt daar herkenning in. “Ik ben ook agnostisch opgevoed. Mijn ouders waren humanisten en hadden sterke morele drijfveren. Hun leven lang hebben zij zich ingezet voor de kinderbescherming. Ik zette me

daar wat tegen af. Ik hield van de natuur en van avontuur en ging geologie studeren. In de tijd dat ik bij Shell ging werken stond alles nog in het teken van wederopbouw na de oorlog. Overwegingen rondom milieu en klimaat waren niet aan de orde. Ik stelde mezelf geen vragen, omdat het bedrijf binnen het morele kader werkte dat we in Nederland kenden. Later, vanaf ongeveer mijn vijftigste jaar, begon mijn wereldbeeld te veranderen. Wij kwamen toen naar Nederland, omdat het met een van onze kinderen op het internaat niet goed ging. We gingen in Bilthoven wonen, waar Nicole, mijn eerste vrouw, het als bescheiden Zwitserse niet zo gemakkelijk had. Ze besloot om trouw te blijven aan haar vrijzinnig protestantse wortels en sloot zich aan bij de Woudkapel. Ze vroeg mij: 'en jij?' Ik ging die uitdaging aan. Het maakte dat ik andere bladzijden van mijn leven begon open te slaan.”

Lees verder op pag. 12

Schilderij: Nu vlieg je tijdeloos door mijn ziel (Iris van Haaren 1962-2022)

Een ontmoeting

Na vijf jaar kun je niet echt meer spreken van nieuwkomers. Maar Wim en Caroline Neven zijn toch pas in een latere fase van hun leven bij de Geertekerk gekomen. Dat maakte me nieuwsgierig naar de motieven om die stap te zetten. In eerste instantie twijfelde Wim enigszins om zich in de Geertebrief zo bloot te geven. Dat komt mooi uit want 'Twijfel' is deze keer ten slotte het thema.

Ik spreek met hen over de wisselende plaats die kerk en geloof in verschillende periodes in hun leven hebben gehad. En over (kerk)muziek met Wim, die al jarenlang geregeld 'vaste gastorganist' is in enkele kerken in de regio. Sinds kort zingt Wim ook in de cantorij.

Periode van afstand nemen

Kerkgang hoorde van huis uit voor hen als een vanzelfsprekendheid bij het leven. Voor Wim was dat de veilige en stevige bedding van de hervormde traditie. Daar werd ook al vroeg zijn liefde voor het orgel geboren, een liefde die zijn hele leven is gebleven. Maar het was ook een manier van geloven waarin voor twijfel weinig plek was.

In de loop van de jaren ontstond er steeds meer afstand tot de kerk en het geloof. Het was niet zozeer een aanwijsbaar moment, maar een combinatie van verschillende dingen. Hun eigen onderneming vroeg, zeker in tijden van economische crisis, alle tijd en aandacht. Ze hadden een druk gezin. Ze verhuisden naar een ander deel van Nederland waar je niet zo vanzelfsprekend in de gemeenschap van een kerk werd opgenomen. En inhoudelijk hadden ze het gevoel dat het geloof, zoals het in de kerk waar ze eigenlijk 'bij' hoorden, niet zo aansloot bij de zaken waar je in het hier en nu tegenaan loopt. Al met al waren ze zo een periode 'kerkelijk dakloos'.

Hernieuwde kennismaking

Zeker voor Wim, die wel altijd als invaller orgel bleef spelen bij kerkdiensten, kwam op een gegeven moment het gevoel dat hij

het miste om met elkaar na te denken en te spreken over wat je ten diepste bezighoudt. En misschien ook, als tegenwicht tegen de soms harde manier waarin er in de zakenwereld met elkaar wordt omgegaan, de behoefte aan verdieping, aan nadenken over je levenswijze. Maar dan niet op de iets teveel ingevulde manier zoals hij die van huis uit kende. Wim geeft daarbij een voorbeeld: "Of er een hiernamaals is, weet ik echt niet; het gaat eerder om het hiernuumaals, hoe heb je nu te leven?"

De landelijke reclamecampagne 'Mijn God' met posters en radiospotjes van de remonstranten van een aantal jaren geleden wekte de nieuwsgierigheid van Wim en bracht hem op het spoor van de Geertekerk.

Twijfelen toegestaan

Het spreekt Wim en Caroline beiden aan, dat je in de Geertekerk niet gevraagd wordt om in te stemmen met een aantal

vaste overtuigingen of dogma's, maar dat er veel gelegenheid is om in gesprekken je eigen mening en vragen te bespreken. Ook de oprechte warme belangstelling die ze ervaren maakt dat ze zich al gauw thuis voelen. Het valt Wim op, dat veel Geertekerkers echte 'denkers' zijn.

Het enige waarover Wim zich wel eens verbaasd achter de oren krabt zijn de teksten van sommige liederen die gezongen worden. Die zijn geregeld tamelijk klassiek wat betreft geloofsopvatting. Zeker in de cantorij, waar je de woorden echt bewust 'proeft', valt hem dat op. Juist omdat de Geertekerk een plek is waar toch over het algemeen op een eigentijdse manier het geloof verwoord wordt. Maar de liefde voor muziek is nog net zo krachtig als in zijn jeugd en Wim geniet van de kwaliteit van de muziek in de Geertekerk.

Jan van Aller

Ik twijfel, dus ik besta

Van de filosoof René Descartes is de beroemde uitspraak ‘Cogito, ergo sum’ – Ik denk, dus ik besta. Over alles valt te twijfelen, niets is zeker, behalve het feit dát je twijfelt. Dat is de grond van alle kennis. Met dit principe legde Descartes de basis voor de moderne filosofie en de rationele manier van denken. Later legde hij zelf uit dat het zou moeten luiden: ‘Dubito, ergo sum’ – Ik twijfel, dus ik besta. Immers, twijfelen is hetzelfde als denken.

Het begrip ‘twijfel’ wordt op verschillende manieren gewaardeerd. In eerste instantie lijkt twijfel, althans in de huidige westerse cultuur, een teken van zwakte, niet kunnen kiezen. ‘Twijfelkont’ is daar een voorbeeld van. Uiteraard zijn er genoeg situaties te bedenken waarin twijfel niet handig is. Bijvoorbeeld als je een kind dichtbij een drukke weg ziet spelen. Of, wat ik zelf meemaakte aan boord van een marineschip. Door een misverstand tijdens een oefening dreigen twee schepen op volle snelheid elkaar te rammen. Rustig maar zonder een spoor van twijfel geeft onze commandant in rap tempo de juiste orders waardoor een aanvaring voorkomen wordt. Wat fijn dat hij – onder die omstandigheden – niet twijfelde!

Maar er zijn ook momenten waarop twijfel juist een positieve functie heeft. In onze taal kennen we verschillende uitdrukkingen: ‘een dosis gezonde twijfel’, ‘het voordeel van de twijfel’, ‘bij twijfel niet inhalen’. Twijfel is dus blijkbaar ook het onmisbare vermogen om niet in alles impulsief of instinctief te handelen, maar juist de tijd te nemen om alle aspecten van een beslissing goed te wegen. Dat roept wel een interessante vraag op: Kennen dieren twijfel of enkel instinct? (reacties welkom bij de redactie).

Sommige mensen denken dat ‘geloven’ in de religieuze zin betekent dat je juist boven alle twijfel verheven zeker weet dat

er een God is. Maar in de Bijbel, en ongetwijfeld ook in de geschriften van de andere religies, zijn er juist veel voorbeelden van mensen die twijfelen. Denk aan de vrienden van Job. Of de diepe wanhoop uit de psalm ‘Mijn God, waarom verlaat je mij?’. Of de apostel Tomas, die niet zonder meer kon aannemen dat Jezus voortleefde.

Een voorbeeld van twijfel in een positieve zin zien we bij Maria, de moeder van Jezus. Rondom zijn geboorte gebeurt er van alles dat zij niet begrijpt. Ook worden er dingen over haar kind gezegd, die ze nog helemaal niet kan vatten. Het bijzondere is, dat zij niet meteen op alles ‘ja en amen’ zegt. Maar ze wijst ook niet af wat ze niet begrijpt. Er staat, en dat vind ik een van de mooiste zinnestukjes uit de Bijbel: ‘...maar Maria bewaarde al deze woorden in haar hart en bleef erover nadenken’. (Lucas 2). Ongetwijfeld (!) een prachtig voorbeeld van de positieve kant van twijfel.

Jan van Aller

Dagsluiting

*Eigenlijk geloof ik niets,
en twijfel ik aan alles, zelfs aan U.
Maar soms, wanneer ik denk dat Gij waarachtig leeft,
dan denk ik, dat Gij Liefde zijt, en eenzaam,
en dat, in dezelfde wanhoop, Gij mij zoekt
zoals ik U.*

Gerard Reve

Verhalen uit een woonzorgcentrum

Als geestelijk verzorger werk ik dichtbij mensen. Ik ben luisteraar, raadgever, gangmaker, grappenmaker, doorgeefluik, verbinder, klankbord, bemiddelaar...

Zo voerde ik afgelopen week met twintig bewoners gesprekken, had ik contact met artsen, verzorgenden en verpleegkundigen, psychologen, familieleden en maatschappelijk werkers. Pittige situaties: de vraag van een revalidant om euthanasie, stervensbegeleiding van een vrouw, die vier jaar bij ons woonde en een complex verhaal van een bewoner die grensoverschrijdend gedrag naar een vrouw vertoonde.

Ik ben ook de verzamelaar en schatzoeker van levensverhalen en geloofsverhalen. Zoals de Hongaarse schrijver György Konrad zei: 'Op de vraag naar de zin van het leven antwoordt iedereen met zijn/haar levensloop.'

Hoop: Veel mensen werken hier hard aan hun revalidatie. Veerkracht kun je hier van mensen leren. 'Ik ga door, mijn derde kleinkind wordt over vier maanden geboren. Dat wil ik mee maken.'

Geloof: Op een dag kom ik een vrouw tegen. 'Jou ken ik.' 'Ja, ik ben Thomas, de ongelovige.' 'Nee, dat geloof ik niet', zegt zij. 'Gelooft u?' 'Ja, natuurlijk.' Ik vraag: 'Wat dan?' Ze zegt: 'Als ik dat zou kunnen uitleggen, dan zou ik toch niet geloven.' Zij heeft dementie, ze is vandaag heel helder.

Liefde: Lopend door het verpleeghuis ontmoet ik mensen. Een mooie oude vrouw die steeds op de gang zwaait: 'Kom 's, kom.' Als ik bij haar ben, omhelst ze me. Ze klampt zich aan me vast, heeft mij en anderen nodig. Een week voor haar overlijden kijkt zij me aan: 'Je ogen, je ogen zijn die van mijn vader. Als ik dood ben, zal ik je nooit vergeten.' Het is haar laatste zin voor mij.

Zorg, liefde en de dood: Kort geleden had ik met hem het eerste gesprek. Zijn eerste

zin: 'Ze hebben daar boven in mijn herse-
nen aan veel knoppen gedraaid, maar de
laatste zijn ze vergeten.' Hij spreekt moei-
zaam, zit in een rolstoel, half verlamd. Op
mijn vraag naar de laatste knop zegt hij
stellig: 'Maar ik wil dóór voor mijn vrouw
en kinderen en kleinkinderen. Hij vertelt
over zijn leven, zijn vrouw, haar overlijden,
zijn nieuwe liefde, zijn werk, zijn geloof.
Nee, na de dood is er niets. Hij is duidel-
lijk: 'Stof zijt gij, tot stof zult u wederkeren.'

Hij lijdt, heeft pijn, is broos. Hij vindt het
verschrikkelijk om van het een op andere
moment zo afhankelijk te zijn. Geen eigen
regie over zijn leven. Ik zit soms bij hem en
geef hem tijdens het gesprek eten of drin-
ken. En hij heeft humor, we lachen veel,
grapjes, verhalen over vroeger. Van zijn
kinderen hoor ik dat hij mij 'de kunstenaar'
noemt. Als ik weer bij hem kom, vertelt hij
-we schieten allebei vol- dat hij een besluit
heeft genomen: zo wil hij niet verder. Hij
heeft de regie weer in eigen handen. Hij wil
een gesprek met de arts. Er moeten zorg-
vuldige procedures opgestart worden. Dat
heeft tijd nodig. Hij wil liever vandaag dan
morgen dood, verlost van zijn ondrage-
lijk lijden. Dat is heel invoelbaar. Hij geniet
van het laatste uitstapje naar zee, naar de
camping en de boerderij, waar hij vele ja-
ren in de zomer was. Iedereen van zijn ge-
zin is aanwezig, echt een afscheidsfeest. De
specialist ouderengeneeskunde (verpleeg-
huisarts) voert gesprekken, zij maakt een
afpraak met de SCEN-arts (onafhankelijke
arts die beoordeelt of iemand stervenshulp

mag krijgen). Tijdens deze periode wordt hij
rustig en gelaten, hij heeft vertrouwen dat
het goed komt, dat hij uit zijn lijden verlost
wordt. Er is een liefdevolle kring om hem
heen. Hij geniet ook van de liefdevolle zorg
hier in het huis. Alles wordt goed voorbereid.
Op de ochtend van zijn overlijden ne-
men zijn vrouw en kinderen afscheid. Hij
is gelaten, bijna vrolijk en dan weer stil. Ik
lees hem een brief voor, woorden van dank
en bewondering. Hij is moedig en conse-
quent, hij heeft levensmoed om te sterven.
En humor, Latijn voor vocht, glimlach en
tranen. Twee verzorgenden, die hem van-
ochtend hebben verzorgd komen afscheid
nemen. 'We willen u bedanken dat we u
mochten verzorgen.' De familie aan de ene
kant van het bed, de arts aan de andere
kant. Met respect voor zijn vraag, vraagt
zij of hij bij zijn besluit blijft. Zij doet dit
in de overtuiging dat zij dit kan doen om
hem uit zijn lijden te verlossen. Ze houdt
zijn hand vast, de familie de andere hand.
Via een infuus dient de arts de medicatie
toe die hem helpt om te sterven. Zachte
muziek speelt op de achtergrond. Lichtjes
branden. Het is stil. Hij glijdt zachtjes weg,
verlost uit zijn lijden. Zie ik een lichte glim-
lach om zijn mond? De arts condoleert (con-
dolore = samen pijn hebben). Gesprekken
met de arts, de emoties bij familie en berus-
ting. 'Wat heeft hij mooi van ons afscheid
genomen. Dat geeft ons kracht.'

Wat wordt er liefdevol voor mensen ge-
zorgd, in hun leven en sterven. Ook na de
dood.

Thomas Borggreffe

Met een lijntje vanuit de RGU werkt Thomas Borggreffe als geestelijk verzorger in De Geinsche Hof in Nieuwegein. Daar wonen negentig mensen met dementie, dertig mensen met een somatische ziekte en veertig mensen die revalideren. Hij werkt tevens in de wijk in een kleinschalig woonproject, De Dichter, waar vierentwintig mensen met dementie wonen. Thomas verzorgt samen met vrijwilligers van de Geertekerk kerkdiensten in het centrum en heeft daarnaast in verschillende rollen contacten en ontmoetingen.

Wat draai jij?

In deze rubriek vertellen mensen welke muziek zij 'draaien' en welke muziek 'dragend' voor hen is. Deze keer deelt Sacha Laoh dat met ons.

Gevoel en een boodschap

"Van alle onderdelen tijdens een kerkdienst is het de muziek die mij het meest goed doet. Ik uit niet graag mijn emoties, maar als ik muziek zing, maak of luister dan gaat het vanzelf." Sacha woont inmiddels in Eindhoven, maar voelt nog altijd een sterke connectie met de Geertekerk. "Als ik er weer ben en bijvoorbeeld daar als koster werk, word ik elke keer verrast door de interesse die mensen in mij tonen. Heel speciaal dat dat niet verdwijnt. In de Geertekerk voel ik me thuis." Sacha heeft een bijzondere voorliefde voor a capella muziek ontwikkeld. "Bij ons thuis draait mijn vriend vaak de originele versie van een stuk. Ik verkies de a capella versie. Het is een bijzondere ervaring als vier of vijf mensen een toon loepzuiver en in harmonie kunnen laten

klinken. Je voelt letterlijk de connectie. Het mooiste vind ik als er een bluesie of jazzy noot tegen aan wringt die daar toch precies thuis hoort. Ik heb dat zelf ervaren met het zingen van het lied 'Hymn of Axiom'⁽¹⁾ van Vienna Teng met mijn studentenkoor. Als mezzosopraan mocht ik dat wringnootje zingen. Dat voelt erg fijn." Muziek helpt Sacha vaak om in het moment te komen. "Ik kan helemaal opgaan in de versie van 'Heavenly Father'⁽²⁾ (origineel Bon Iver) van Twisted Measure. Het is niet zo dat ik muziek draai als ik blij of verdrietig ben. Het zijn meer momenten dat ik iets wil voelen." Belangrijke muzikmomenten zijn voor Sacha de momenten als ze op haar fiets naar haar werk reist of naar huis terugkeert. "Het nummer 'Tomorrow'⁽³⁾ van Miner draai ik bijvoorbeeld als ik een baaldag had op mijn werk en terug naar huis fiets. Zijn

woorden 'There will be better days' brengen mij in een soort zen-moment en geven mij het gevoel dat ik alles van mij af kan laten glijden. Op de heenreis komen de nummers 'As'⁽⁴⁾ (in de versie van Jacob Collier en Becca Stevens) en 'Overjoyed'⁽⁵⁾ van Stevie Wonder vaak voorbij. Ze representeren hoe ik me op dat moment voel." Daarnaast is het voor Sacha belangrijk dat muziek zeggingskracht heeft. "Ik hou van muziek die mij iets laat voelen of een boodschap heeft. Dat is het wat mij draagt. Ik luister ook vaak naar Disney-muziek. Achter de film Encanto komt bijvoorbeeld heel mooi naar voren welke druk de prestatie maatschappij op ons legt. Ik heb dat zelf ook ervaren tijdens mijn studie. De muziek van de film drukt uit dat je goed bent zoals je bent. Daar kan ik mij aan optrekken."

Gerard van den Berg

1

2

3

4

5

Contactpersonen West Betuwe: Koos Spreen Brouwer en Joanneke van Aller

Hoe kwamen jullie bij deze remonstrantse wijk terecht?

Koos: Ik ben geboren en getogen in een remonstrantse familie in de Groningse veenkolonie Hoogezand-Sappemeer. Omdat er in die plaats geen Remonstrantse Gemeente was, waren mijn ouders betrokken bij de Hervormde Kerk. Ik was daar actief in het jongerenwerk en ontmoette er mijn latere vrouw, Ellen. Toen we in 1990 voor mijn werk naar Culemborg verhuisden, was aansluiting bij de PKN daar dan ook een logische keuze. Door de jaren heen was ik er actief, als ouderling, diaken, kerkrentmeester, pastoraal medewerker en leidde ook enkele jaren een jongerengespreksgroep. Ondanks dat het een fijne gemeente is miste ik toch altijd een zekere mate van vrijzinnigheid en ruimte. Dat gevoel werd sterker toen ik meer geïnspireerd raakte door de oosterse filosofie.

Heel onverwacht kreeg ik in 2021 een mailtje van Joanneke dat de remonstranten maandelijks in Culemborg gingen kerken. Ik dacht: dit komt op mijn pad, daar moet ik dus iets mee. Vanaf de eerste keer dat Ellen en ik daar gingen kerken gaf het een gevoel van thuiskomen. Te midden van heel verschillende mensen met uiteenlopende achtergronden die op een of andere manier zoekend zijn en dat willen en kunnen delen. Na een inspirerende gesprekskring bij Heine Siebrand en enkele diensten in de Geertekerk, zijn wij vriend geworden van de RGU.

Joanneke: Ik kom uit een Vrijgemaakt en later Gereformeerd nest, maar werd Hervormd toen ik naar Culemborg kwam. Aanvankelijk was ik actief met kindernevendienst, liturgie commissie en vespersdiensten, maar geleidelijk aan ben ik wat los gezongen van wat inmiddels de PKN was. Mijn jongste zoon zette mij op het spoor van de remonstranten. Daar vond ik de ruimte, het niet-dogmatische, de vrijheid, de authenticiteit en de warmte die ik miste bij de PKN. Na wat gesprekken en kringen bij Teun van Dorp thuis ben ik in 2019 vriend geworden. Bij de RGU vind ik voeding en inspiratie.

Jullie zijn snel actief geworden in de regio. Hoe ging dat?

Joanneke: Teun van Dorp en Betty Koster zijn elf jaar contactpersoon voor de regio West Betuwe geweest. Zij gaven eind vorig jaar aan te willen stoppen. Claartje vroeg mij of ik dat stokje wilde overnemen. Dat wilde ik wel doen, maar niet alleen.

Koos: Met min of meer hetzelfde verzoek benaderde Claartje ook mij. Ik dacht er niet zo lang over na. Je kunt altijd wel argumenten bedenken om het niet te doen, maar je kunt ook gewoon 'ja' zeggen. Ik kende Joanneke uit de PKN gemeente, wel oppervlakkig, maar voldoende om te weten dat de samenwerking leuk zou worden.

Joanneke: Het samenwerken als maatjes zag ik ook zitten. We heb-

ben beiden een drukke baan, Koos als jurist bij de Belastingdienst en ik o.a. in het Voortgezet Onderwijs. Toch maken we graag ruimte om wat te kunnen betekenen voor deze bijzondere groep.

Wat verwachten jullie van dit werk?

Joanneke: De regio telt zo'n 40 leden en vrienden en omvat een behoorlijk groot gebied, van Tull in 't Waal tot Tiel, van Schoonrewoerd en Bruchem tot Ingen. Het zal wel een uitdaging worden om regelmatig met iedereen contact te hebben. Een vaste kern komt trouw naar de maandelijkse diensten. Verder zijn er gesprekskringen, wijkavonden en een vrouwen-wandelgroep die de onderlinge band versterken. We vinden het beiden mooi om mensen te ontmoeten die je normaal gesproken niet tegen komt. En dan ook écht te ontmoeten, dat wil zeggen met elkaar delen wat er in het leven toe doet. Het heeft charme om samen met anderen te mogen zoeken en elkaar vragen te stellen, waarop niet gelijk antwoorden hoeven te zijn.

Koos: We hopen een bijdrage te leveren zodat deze remonstrantse regio blijft bloeien door middel van de maandelijkse diensten, de verschillende activiteiten en vooral door het omzien naar elkaar. We hebben geen grote ambities maar willen het vooral 'nu' waarmaken.

Joanneke: Koos heeft een motto uit het Thomas evangelie: Kom tot zijn, terwijl je voorbij gaat. Wellicht ben je dan beter in staat om iets van God te ontdekken. Tijdens een pelgrimstocht naar Santiago de Compostella leerde hij onder meer de les om in het 'nu' te leven. Daar kan ik nog wat van leren! Het werken in de RGU en in het bijzonder in de West Betuwe geeft ons de kans zaadjes te planten, activiteiten op te zetten en echte ontmoetingen te arrangeren en zo de leden en vrienden die wat verder van Utrecht wonen toch te verbinden met elkaar en met de RGU. Het samen kerk-zijn is een mooi platform om je in de wereld staande te houden.

Diaconie: Gert Kuiper

Als jongste in een gezin met vier zonen werd ik geboren in Assen. Maar bijna 40 jaren woon ik in het midden van het land, waarvan het grootste deel in Zeist. Toch mis ik het gemoedelijke van het leven in het noorden nog wel eens.

Na een doctoraalstudie Spaans aan de Rijksuniversiteit Groningen ben ik in de Ontwikkelingssamenwerking terecht gekomen, eerst bij de protestants-christelijke organisatie ICCO – een aantal jaren geleden samengegaan met het katholieke Cordaid – en de laatste tien jaren bij Kerk in Actie, een programma van de PKN. In die hoedanigheid ben ik bij veel projecten in Latijns-Amerika, Afrika en Azië betrokken geweest en in contact gekomen met uiteenlopende culturen en inspirerende mensen. Ik had het voorrecht om veel projecten op die continenten te kunnen bezoeken. En eveneens voor ICCO heb ik een tweetal jaren in Cambodja en Vietnam gewerkt.

Hoewel nu formeel met pensioen, werk ik nog parttime bij Kerk in Actie, in het bijzonder voor Indonesië. Daarnaast doe ik verschillende activiteiten als vrijwilliger en

heb ik veel interesses. Kortom, tijd tekort!

Ik heb een Gereformeerd Synodale achtergrond. In de loop der jaren was ik wat van de kerk losgeraakt, hoewel ik nog wel eens diensten van de PKN bijwoonde. Het geloof bleef een rol in mijn leven spelen en ik kreeg de behoefte aan een geloofsgemeenschap waar ik me thuis kon voelen. Al een aantal jaren kwam ik met enige regelmaat in de Geertekerk. Na de oriëntatie-cursus, die ik als verrijkend heb ervaren, werd ik met Pinksteren 2022 als vriend verwelkomd.

Sinds enkele maanden maak ik deel uit van de diaconie, waar ik wellicht ook wat van mijn professionele werkervaring kan inzetten. In april zal ik het penningmeesterschap van Hans van Commenée overnemen, die dat zes jaar met veel verve heeft gedaan.

Gert Kuiper

Vervolg van pag. 6

Eigen ervaringen

“Het was een periode van stroomversnelingen. De dag nadat wij in Nederland waren aangekomen overleed mijn vader, mijn moeder zes jaar later. Nicole overleed in 2006 en mijn tweede partner Carol in 2016. Ik werd me ervan bewust dat alles in het leven te maken heeft met het einde ervan. Het bracht me bij vragen over wie we eigenlijk zijn. Wat Weil daarover zegt heeft mij sterk beïnvloed: de persoon is alles wat met lichaam en denken te maken heeft. Maar het wezen, de ziel, dat is wat anders. Weil is haar hele leven daarnaar op zoek: de ziel als antenne voor contact met een andere werkelijkheid dan de onze. Het bijzondere van haar ideeën is dat ze die niet alleen baseert op nadenken, maar ook op haar eigen ervaringen aan het front, in de fabriek, in het verzet.

Ik heb ervaren dat ook rouw werkelijk doorleefd moet worden. Na het overlijden

van Nicole liep ik in drie maanden naar Santiago, maar mijn rouw was niet over. Dus liep ik nog drie dagen door naar Cabofisterra. Kennelijk moest dit proces afgerond worden om aan een nieuwe fase te kunnen beginnen. Hermann Hesse zegt in zijn gedicht ‘Stufen’: ‘Alle stappen zijn nodig, maar je kunt de volgende stap pas nemen als je van de vorige afscheid hebt genomen’. Zonder Nicole was Carol niet mogelijk geweest en zonder Carol was ik niet bij Simone Weil uitgekomen. Als je dat weet is er ook geen twijfel meer. Meer en meer raakte ik gevoelig voor ervaringen op zielsniveau, die af en toe naar je toekomen, je toevallen. Je moet er wel heel alert op zijn, niet te veel redeneren, maar er op vertrouwen dat het goed komt. Dat doet mij terugdenken aan het allerlaatste stukje van het leven van Nicole. Zij zei toen: ‘Dit is misschien het zwaarste deel van ons huwelijk, maar ook het mooiste.’”

Trudy Schreuder Goedheijt

Kloosterweekend Zundert 14 – 16 juli 2023

In de stilte van de Trappisten in de abdij Maria Toevlucht in Zundert kun je een retraite meemaken op het ritme van de getijden van het klooster. Er zijn nog een aantal plaatsen beschikbaar.

Opgeven kan nog tot 15 april bij Tina Geels: cm.geels@planet.nl.

Meer info: www.remonstranten.nl onder spiritualiteit en meditatie.

Andrea Vonk-Kolenbrander

Op 31 januari jl. overleed in Bunnik Andrea (Dea) Vonk-Kolenbrander, lid van onze gemeente. Zij werd 89 jaar. Dea Kolenbrander groeide op in Den Haag en Voorburg, in een remonstrants gezin. In haar jeugd had ze een grote liefde voor de zee, later kwam daar een grote liefde voor de bergen bij. Met haar man Jan en hun vier kinderen maakten ze in zomervakanties vele trektochten door de bergen, gezekerd en wel. In Bunnik aangeland sloot ze zich aan bij de Geertekerk waar ze regelmatig bijeenkomsten bezocht onder leiding van ds. Heine Siebrand. Voor haar huwelijk was Dea apothekers-assistente. Haar hele leven lang was zij sociaal-maatschappelijk zeer actief met onder andere bestuursfuncties in de zorg. De laatste jaren trok ze zich wat meer terug, maar bleef volop genieten van haar tuin. Tot op het laatste moment hield ze zich op de hoogte van alles wat er gebeurde in de wereld. Zij werd omringd door de liefdevolle zorg van haar kinderen en kleinkinderen. Op 31 januari is zij in rust overleden. De uitvaartplechtigheid vond plaats op 6 februari in Nieuwegein. Dat Andrea Vonk-Kolenbrander in vrede mag rusten.

Lense Lijzen

David Abraham van Soelen

Op 8 maart jl. overleed David van Soelen na een lang en rijk leven. Hij werd op 29 juli 1932 in Oost-Souburg in Zeeland geboren. Onlangs vierde hij zijn 90ste verjaardag. David had een sterk geloofsleven. Een rotsvast geloof zou je kunnen zeggen. Maar niet een geloof dat gebouwd was op vaststaande zekerheden. Dogmatiek, regeltjes en moeten was voor David alles wat geloven níet is. Hij was daar heel stellig in – hij heeft zich aan de te strakke jas van de dogmatiek van oudsher ontworsteld. Davids hart en geest gingen de laatste twintig jaar meer en meer open. Hij zocht en vond gelovige ruimte. In zijn ruimte was er volop ruimte voor ontdekken, ontmoeting, leren,

kwetsbaarheid en bezieling.

Zijn geloofszoektocht had met thuiskomen te maken. Met geborgenheid in grote openheid. Hij leerde dat als hij zelf tevoorschijn zou komen en meer en meer van zichzelf deelde, hij ook meer zou kunnen ontvangen. En zo werd de man David tijdens zijn leven meer en meer een ruim, warm en inspirerend mens voor zichzelf en voor anderen. En zo leerde hij in de wereld en in zijn leven thuiskomen.

Hij heeft verschillende momenten van thuiskomen gekend. Zijn familie benoemde het mooi: in Zeeland, bij zijn grote liefde Ria, in Israël, bij vrienden en gemeenschappen in Amerika en samen met zijn vrouw Ria bij de remonstranten in de West Betuwe.

”Ik heb heel wat rondgezworven in de wereld en van alles meegemaakt”, zo vertelde hij, “en nu verlaat mijn lichaam mijn geest en ga ik terug naar waar ik vandaan kom.” David was er van overtuigd dat hij nu thuis zou komen, terug naar waar hij vandaan kwam. Dat zijn geest nu op zou gaan in de Grotere Geest. Hij vond in die gedachte diepe rust en vrede.

Dat David zal staan in Licht.

Claartje Kruijff

Bart van Randwijk

Bart groeide op in Dordrecht. Zijn ouders waren bij de remonstrantse kerk betrokken en Bart deed daar op zijn negentiende belijdenis. Zijn vader zag hem, zijn enige kind, graag als zijn opvolger in de fabriek, maar dat was niets voor Bart. Hij verliet Dordrecht en kwam bij de reclasering in Utrecht te werken. In Utrecht kwam hij als vanzelf bij de Geertekerk terecht, waar hij zijn thuis vond, zowel kerkelijk als sociaal.

Bart gaf kleur aan het leven: hij speelde graag toneel en deed jarenlang met verve mee met het jaarlijkse kerstspel. Hij was betrokken bij vele commissies en groepen. Hij gaf kleur in zijn kleurrijke, volle en gastvrije huis, waar iedereen die dat nodig had onderdak kon vinden.

Hij gaf kleur aan de straat en de buurt: hij

maakte graag een praatje met iedereen als hij door de buurt wandelde of op zijn vaste plekken koffie dronk.

Met hart en ziel remonstrants werd hij gedragen door een diep besef dat zijn leven in Gods hand was. Het gaf hem de moed en de ruimte om het leven te nemen zoals het kwam en uiteindelijk, na een heel moeilijke periode, toch te accepteren dat hij niet meer thuis kon zijn en naar een verpleeghuis moest.

Zijn geloof hielp hem ook om de dood onder ogen te zien. Toen hij daar met Alleke Wieringa over sprak, citeerde hij zijn geliefde lied: ‘Mij geleidt des Heren hand’. Met die woorden hebben wij hem vanuit zijn geliefde Geertekerk uitgevaard. Bart is 93 jaar geworden.

Marthe de Vries

Jan Brommersma

Op 6 februari overleed Jan Brommersma, 97 jaar. In zijn studietijd toen hij 22 jaar was, is hij aangenomen in de Remonstrantse Gemeente Amsterdam bij de beroemde dominee McKenzie. Het is een bewust besluit van hem geweest en hij is zijn hele leven remonstrants gebleven op zijn geheel eigen wijze. Hij was totaal geen kerkganger. Dat kwam misschien mede door het feit dat zijn vrouw niets meer van de kerk wilde weten. Zij had zich ontworsteld aan een zeer streng gelovige achtergrond en had daar definitief mee gebroken. Jan ging niet naar de kerk, maar hield wel trouw bij wat er in de remonstrantse wereld gebeurde. Hij las zorgvuldig AdRem en de Geertebrief en was daardoor zeer goed op de hoogte. De laatste jaren waren moeizaam: hij ging zelf fysiek achteruit, maar had vooral zorg voor zijn geliefde vrouw Henny, die geestelijk achteruit ging. Ze verhuisden naar een zorgcentrum. Hij hoopte dat hij tot het allerlaatste er voor haar zou kunnen zijn, maar helaas is hem dat niet gegeven. Hij overleed voor haar. Hun drie kinderen staan echter hecht om haar heen en nemen zijn zorg over.

Marthe de Vries

Matinee – Amazing Arts, een impressie

Verrassend veelzijdig. Dat kun je onze gemeente wel noemen. Vaak zien wij elkaar alleen in de dienst of bij de koffie. Tijdens het kerstspel ontluiken wel hier en daar onze talenten. Maar de vibes kwamen pas echt los tijdens de eerste RGU-matinee op zondag 12 februari jl. Met zo'n prachtige concertzaal tot onze beschikking en getalenteerde artiesten, was het open podium voor en door onze gemeenteleden een daverend succes.

Onze muze Maarten was spreekstalmeester en geluidstechnicus. Op het grote projectiescherm had hij rode (digitale) coulissen geprojecteerd en iedere artiest werd met gouden letters op het scherm aangekondigd. Dat wil toch iedereen?!

Het programma begon met Elizabeth van Groningen Schinkel, die op de piano *Voilà* van Barbara Pravi speelde, bekend van het Songfestival in 2021. Daarna vertelde Marie Anne Dekker het verhaal van *Een kip en een fee* van Annie M.G. Schmidt. Als derde speelden Jan van Aller en Jacoline Kroon een allegro van Vivaldi en twee Hongaarse dansen van Brahms. Stien Hoogerbrugge vertelde een mooi verhaal over een meer

dan zestig jaar oude vriendschap met een Hongaarse predikant, waarna Machteld Schothorst (fluit) en Jan van Aller (piano) samen een fluitconcert van Carl Reinecke speelden. Jacoline Kroon en dochter Catharina van Groningen Schinkel speelden op viool een menuet van Bach, ook bekend van de paddenstoelen uit de Efteling. Nelly Kemp speelde op haar trekharmonica afgewisseld met poëzie. Als je je ogen dicht deed, waande je je in Parijs. Aan het eind van de middag gingen de remmen los. Jeep Meesters en Jan Willem Schokking speelden meerdere blues nummers voor zang en twee gitaren.

De derde helft werd nuttig gebruikt voor het delen van de successen en ideeën voor een volgende keer, dit alles afgewisseld met een drankje en een hapje. Het was een zeer geslaagde middag, die voor herhaling vatbaar is. Ben je ook een 'kunstenmaker' (muziek, dans, verhaal of goochelen?), doe

dan volgende aflevering mee. Want er is niets zo leuk als samen zo'n 'amazing' middag tot stand te brengen.

Jacoline Kroon

Kijk op de wijk, april

In gesprek met contactleden

Hansje Bootsma en Ara Görts zijn pioniers op het gebied van het contactwerk. Vanaf begin 2000 heeft Ara twee termijnen in de kerkenraad gezeten. Toen Jojo Visser (die bijna 25 jaar bureausecretaresse was geweest) met pensioen ging, kwam Hansje erbij en hebben zij een aantal jaren samen in de kerkenraad gezeten.

Daarna zijn zij contactwerk gaan doen. Ara was jarenlang centraal contactlid in Zeist. In die tijd heeft ze veel bezoeken afgelegd. Sinds een paar jaar is Ara gewoon contactlid en bezoekt nu nog één lid. Hansje komt nog bij een mevrouw met dementie die op kunstzinnige dagbesteding zit, waar ze van alles maakt. Bij een bezoek bekijkt Hansje dat samen met haar. Een reuze leuke manier om contact met elkaar te hebben.

In het contactwerk gaat het om contact van mens tot mens. Er wordt niet in de Bijbel gelezen of gebeden, dat past meer bij bezoek van de predikanten. Vaak zijn er ook praktische vragen, bijvoorbeeld over de kerkdiensten of de autodienst. Ds. Wim Knoppers (1920-1987) omschreef ooit het contactwerk als 'voeding geven aan de geloofsgemeenschap door persoonlijk contact'. Als de ogen en oren van de gemeente.

Eind jaren 80 deed ds. Ate Joosten onderzoek naar contactwerk, dat zicht gaf op drie categorieën leden/vrienden:

- zelf actief met genoeg contacten;
- geen behoefte aan contact;
- wel behoefte of noodzakelijk.

Dit gaf een belangrijke impuls aan het contactwerk bij de Geertekerk. Want op de laatste categorie richt het contactwerk zich, in principe twee keer per jaar. In de regio van Ara en Hansje komen alle contactleden ook twee keer per jaar samen met het centrale contactlid en de predikant.

Wat merken zij zelf van de gemeenschap? Ara durft eerder hulp te vragen, bijvoorbeeld om mee te rijden.

Twijfel kennen zij ook over hun rol in het contactwerk: ben ik attent genoeg geweest, heb ik mensen genoeg bezocht? Toegeven dat het niet goed was, is lastig. Het is hinderlijk, maar ook zeer zinvol daarover na te denken. Het gaat er immers om bij te dragen aan een gemeenschap waarin iedereen zich prettig kan voelen.

Het kan voorkomen dat een contactlid geen klik heeft met iemand die zij/hij bezoekt. Dan wordt in overleg met het centrale contactlid gezocht naar een ander contactlid.

Hansje en Ara hebben het contactwerk als heel inspirerend ervaren. Ze denken bijvoorbeeld met een beetje nostalgie terug aan een buitendag, een rondvaart naar Slot Zuylen. Dat hielp mee aan een goede verstandhouding tussen kerkenraad en overige vrijwilligers. Het is goed om zo iets te

blijven doen. Door Corona is dat allemaal wat in het slop geraakt. Maar als het weer wordt georganiseerd, zijn zij van de partij.

Bloemengroet

Elke keer als er iemand aan de voordeur staat met bloemen namens de Geertekerk blijken leden of vrienden blij verrast. We willen dat graag nog lang blijven doen. Heeft u iemand van wie u denkt dat zij/hij hiervoor in aanmerking komt, laat het weten aan wijkorganisatie@geertekerk.nl. Elke week kiest het eerste kerkenraadslid

met de predikant uit een lijst van voorgedragen leden of vrienden de mensen uit aan wie een bloemengroet gebracht zal worden.

Zomer 2023

In de maand augustus zal er elke dinsdag een interessante, maar vooral gezellige ontmoeting worden georganiseerd voor alle leden en vrienden van de Remonstrantse Gemeente Utrecht. In de zomer is er voor de thuisblijvers vaak weinig te beleven. Alle clubjes en kringen liggen stil. Om toch elkaar te kunnen ontmoeten zal er vanaf dinsdag 1 t/m 22 augustus een zomers middagprogramma komen. In de volgende Geertebrief hoort u meer hierover.

*Anne van den Hout,
lid stuurgroep wijkorganisatie*

Diaconale geluiden en collectes

De inzamelactie voor de Voedselbank in Schoonhoven heeft in totaal zes kratten met voedsel opgebracht. Op de foto het deel dat via de Geertekerk is ingezameld. Namens de Voedselbank Schoonhoven heel hartelijk dank voor uw bijdrage!

Collecte voor Villa Vrede in Utrecht
Villa Vrede biedt, inmiddels al tien jaar, voor mensen zonder verblijfstatus een plek voor ontmoeting, ontspanning en ontwikkeling.

Op 9 april, met Pasen, collecteert de diaconie voor Villa Vrede. Op twee manieren: naast een gewone 'geld'collecte ook een 'tijd'collecte.

Wat houdt een 'tijd'collecte in? U kunt tijd

'geven' aan Villa Vrede door hen te helpen met kleine en grotere klusjes. Er is van alles te doen voor en met de bezoekers: variërend van de lunch klaarmaken, samen eten, wandelen/fietsen met bezoekers en/of samenwerken in de moestuin. Door tijd met de bezoekers door te brengen komen we meer in gesprek met elkaar. Een mooie manier om de diaconale gezindheid te bevorderen.

Hoe organiseren we dat praktisch? Op 9 april liggen er intekenlijsten bij de collecteschalen waarop u uw naam, telefoonnummer, mailadres en beschikbare tijd invult. Het kan om een paar uur of meer gaan, eenmalig of vaker. Op deze manier kunnen mensen er ook voor kiezen om met elkaar een activiteit te doen. Mocht u niet aanwezig zijn op 9 april, maar u wilt wel graag tijd doneren? Stuur dan een berichtje naar Mary Kuiper, diaconie@geertekerk.nl, met

vermelding van uw telefoonnummer. Dan belt een van ons u terug om concrete afspraken te maken.

Adres: Villa Vrede, Wijnsteinlaan 4, 3525 AL Utrecht (Hoograven).

Openingstijden: dinsdag t/m zaterdag van 09.00-17.00 uur.

<https://villavrede.nl/>

Red je het financieel nog?

In de afgelopen periode is het leven fors duurder geworden: de energiekosten stegen flink, de inflatie maakt dat je met hetzelfde geld veel minder kan kopen. Voor sommige mensen maken al die ontwikkelingen dat hun financiële balans ineens naar de verkeerde kant doorslaat. Soms is dat kortstondig: omdat een plotselinge tegenslag (bijvoorbeeld een kapotte wasmachine) opgevangen moet worden, soms blijkt het langduriger te zijn. Dan is het fijn om even

een financiële steun in de rug te krijgen. De diaconie van onze gemeente kan die

steun verlenen. Heel concreet: de kapotte wasmachine kan vervangen worden, of er is bijvoorbeeld geld om nieuwe vloerbedekking te leggen. En de diaconie weet van hulp die structureler van aard is, zeker met betrekking tot hulp voor kinderen.

De mogelijkheden zijn er, maar de vraag komt niet altijd bij ons terecht. Je vraagt het misschien ook niet zo gemakkelijk, want je moet daarvoor toch een drempel over en bij wie komt de vraag terecht? Hoe gaat het dan? Het is goed om te weten dat vragen om financiële hulp met de grootst mogelijke discretie worden behandeld en slechts door een paar mensen, secretaris en penningmeester van de diaconie, zullen worden behandeld.

Als u vragen hebt over deze zaken, mail dan naar diaconie@geertekerk.nl.

Groene Kerk

Duurzaamheid is met ingang van dit jaar een van de drie thema's van de diaconale commissie en is opgenomen in het beleidsplan voor de komende tijd. We hebben bijvoorbeeld het Groene Weekend, Klimaatgesprekken en een filmavond georganiseerd en in de Geertebrief verzorgen we de rubriek 'Groene Geert'. We zijn ons ervan bewust dat het thema breder is dan diaconale activiteiten alleen. Vandaar dat we in januari een startdocument hebben voorgelegd aan de kerkenraad, met het voorstel om ons aan te sluiten bij 'Groene Kerken', een landelijk platform waar kerken elkaar informeren en stimuleren om te verduurzamen. Iedere gemeente volgt daarin

haar eigen pad en neemt eigen stappen. De kerkenraad heeft dit voorstel goedgekeurd en we willen nu eerst in kaart gaan brengen wat er al gebeurt en welke verdere ideeën er zijn in de verschillende commissies en taakgroepen van de RGU. Vervolgens kunnen we dan met de diverse betrokkenen en geïnteresseerden afstemmen welke acties gewenst en haalbaar zijn op de kortere en langere termijn. We houden u op de hoogte; vragen en suggesties zijn welkom via diaconie@geertekerk.nl.

Geertecafé over Voedselbank

Na de dienst op 26 februari luisterden in de Zuid-foyer zo'n 30 mensen naar de verhalen van Anke van Maanen en Cor Stolk. Beiden, al jaren vrijwilliger bij de Voedselbank, vertelden boeiend over hun ervaringen. De toehoorders hadden allerlei vragen, zoals: hoeveel mensen zijn klant? Hoe tijdelijk is de hulp? Hoe kiezen mensen in de winkel hun producten? Hoe gaat dat er logistiek aan toe? Wie leveren de producten? Wie vervoeren ze en hoe blijven ze vers? Cor, die zelf als chauffeur producten uit Rotterdam haalt en in de regio Houten verspreidt, benadrukte met een mooie powerpoint presentatie dat de hulp tijdelijk is. Ook schetste hij hoe de intake verloopt. Uitgangspunt hierbij is steeds: 'geen pakket zonder hulpverleningstraject'.

Anke vertelde gepassioneerd over haar rol als gastvrouw bij de Voedselbank in De Bilt. Ze gaf indrukwekkende voorbeelden van enkele mensen die zij heeft begeleid. Mensen die buiten hun schuld tijdelijk waren aangewezen op een aanvullend voedsel-

pakket en andere dagelijkse benodigdheden van de Voedselbank.

Een bijzonder informatieve en geanimeerde bijeenkomst, die ons deed beseffen dat al het werk van de 171 Voedselbanken (met 551 uitgiftepunten) door alleen maar vrijwilligers (13.000!) wordt gerund.

Opbrengsten collectes

Schoonhoven:

19 februari Stichting	
Ondersteuning Sovata	€ 92,05
5 februari Stichting Leergeld	€ 84,05
22 januari gemeente-diaconaat	€ 97,00

Utrecht:

8 januari Stichting Leergeld	€ 764,45
24-25 december Meriem	
Foundation in Benin	€ 3301,18

NB. Omdat het langer duurt voordat de opbrengsten via Givt bekend zijn, kunnen we de collecteopbrengsten in Utrecht van na 8 januari nog niet vermelden.

Komende collectes

2 april: laatste collecte van de vastentijd voor de Voedselbanken in onze regio.

16 april: Villa Vrede – collecte van geld en tijd (zie hierboven).

7 mei: Supportcentrum voor jongeren met een beperking in Kyiv, Oekraïne, van oprichter en spil Bogdan Bashtovyi.

21 mei: STIL Utrecht – hulpverlening aan mensen zonder verblijfsvergunning. STIL biedt een veilige plek met eten, drinken,

kleding en een bed, maar bijvoorbeeld ook toegang tot medische zorg, juridische bijstand en onderwijs.

Namens de diaconale commissie,
Mirjam Minderman

Alleen ben je sneller, samen kom je verder

Kent u dat? Dat je 's ochtends de krant opslaat en dat alleen al een snelle blik op de koppen van de voorkant je kan overvallen. Wéér al die narigheid in de wereld, mensen die elkaar kapot maken of het zoveelste teleurstellende rapport over de staat van ons leefklimaat. Ik heb dan altijd de neiging om aan de ontbijttafel in de rest van de krant te zoeken naar een opbeurend bericht, iets waar ik vrolijk van word en vooral ook hoopvol. Een bericht over mensen die de koppen bij elkaar steken en iets verbeteren aan hun omgeving of aan hun manier van samenleven.

Nou is dit ook precies de bedoeling van deze rubriek: samen nadenken over manieren om in onze eigen omgeving de wereld een beetje mooier te maken. In mijn eigen woonomgeving heb ik daarvan een mooi voorbeeld. Mooi vanwege het resultaat, maar ook vanwege het proces dat eraan voorafging.

De situatie

Ik woon in een woongroep voor 'jonge senioren', zoals we onszelf optimistisch noemden toen we het proces om samen te gaan wonen meer dan tien jaar geleden startten. Inmiddels wonen we sinds drie jaar met veel plezier samen in een prach-

tig appartementencomplex met een grote parkeerplaats gevuld met (vooral) benzine-/dieselauto's.

Enkelen van ons deelden al een (eigen) auto of hadden een abonnement op een deelauto (Greenwheels). Door het stijgen van de brandstofkosten het afgelopen jaar ging het gesprek bij de koffie vaker over al die auto's die vaak dagen nutteloos geparkeerd stonden, vervuilend zijn en veel ruimte innemen. En hoe gaat zoiets... op een keer zegt iemand: is het een idee om te onderzoeken of we op ons terrein een deelauto kunnen regelen? Zo kwam het initiatiefgroepje tot stand dat die mogelijkheid ging onderzoeken. Ze maakten een plan van eisen en nodigden diverse leasebedrijven uit om een aanbod te doen. De conclusie was teleurstellend: het geheel werd te duur en dus niet haalbaar. Het project leek een stille dood te zullen sterven. Maar ook nu weer opperde iemand: Kunnen we niet met elkaar een elektrische deelauto kopen? En weer ging het groepje aan de slag. Het leek te kunnen, financieel in ieder geval. Nu was het zaak de andere bewoners te informeren, te overtuigen en te verleiden. Er werd

een huiskamerbijeenkomst belegd waarin een presentatie uitnodigde tot een levendige discussie. Om kort te gaan: de elektrische deelauto is er gekomen en tien bewoners zijn de eerste enthousiaste deelnemers aan dit project.

En natuurlijk is dit specifieke voorbeeld niet voor iedereen weggelegd, maar ik vind het mooi om te zien dat een 'groen' initiatief soms niet meer nodig heeft dan iemand die iets bedenkt en anderen motiveert en daarbij betreft.

Arina de Heer

Schrijfactie Amnesty International op zondag 9 april

Op 2 januari 2023 veroordeelde een Burundese rechter journalist Floriane Irangabiye tot tien jaar gevangenisstraf. Ze wordt gestraft omdat ze zich in een radio-uitzending kritisch uitliet over de regering.

Irangabiye woont al meer dan tien jaar in buurland Rwanda. Ze was in augustus 2022 in Burundi op bezoek bij haar familie toen ze werd opgepakt. Ze noemde tijdens een online radio-uitzending de Burundese overheid 'wreed' en zei dat burgers zich niet uitspreken uit angst om vermoord te worden. Dit audiofragment werd als bewijsmateriaal tegen haar gebruikt in de rechtszaal. Irangabiye opsluiten is een aanslag op de vrijheid van meningsuiting in Burundi.

Sinds 2015 protesteren Burundezers tegen onderdrukking en het sluiten van maatschappelijke organisaties en media. Tegen veel activisten die het land zijn ontvlucht, loopt een arrestatiebevel.

Meer dan tien van hen werden bij verstek veroordeeld tot levenslange gevangenisstraffen.

Na afloop van de kerkdienst op paaszondag 9 april kan in het kader van de Amnesty schrijfactie een brief worden getekend die gericht is aan de autoriteiten van Burundi. Wij vragen daarin om haar onmiddellijk en onvoorwaardelijk vrij te laten!

Werkgroep Amnesty International

Autodienst

Het is mogelijk om de autodienst in te schakelen.

Is het voor u niet zo gemakkelijk om naar de zondagse kerkdienst te komen? Dan kunt u gebruik maken van de autodienst. Neemt u daarvoor contact met mij op door een mailtje te sturen naar judithmoesman@gmail.com of te bellen naar 030 785 10 19. Ik zal u dan in contact brengen met een chauffeur.

We vragen per keer een kleine vergoeding: € 3 binnen de stad en € 5 als u buiten Utrecht woont. Als dat bezwaarlijk voor u is dan vinden we daar een oplossing voor. Laat u daar dus niet door weerhouden om de autodienst in te schakelen!

*Judith Fournier-Moesman,
coördinator autodienst*

Adressen en colofon

Remonstrantse Gemeente Utrecht

Geertekerk, Geertekerkhof 23
3511 XC Utrecht
E: rgu@geertekerk.nl
website: www.geertekerk.nl
banknr. NL36 TRIO 0379 5217 84
t.n.v. Remonstrantse Gemeente Utrecht
Kerkelijk bureau in de Geertekerk
T: 030 2340198

Predikanten

Meer informatie op
www.geertekerk.nl/predikanten

Ds. Marthe de Vries

werkdagen: maandag t/m donderdag
E: marthedevries@dds.nl
T: 06 22325913 (voor contact graag de voicemail inspreken)

Ds. Claartje Kruijff

werkdagen: dinsdag t/m donderdag
E: claartjekruijff@ziggo.nl
T: 06 41526666 (voor contact graag mailen of voicemail inspreken)

Ds. Lense Lijzen

werkdagen: dinsdag t/m vrijdag
E: lenselijzen@gmail.com
T: 06 40070518 (voor contact graag mailen of voicemail inspreken)

Vertrouwenscontactpersonen

E: vertrouwenscontactpersonen@geertekerk.nl
Marieke Fonk T: 06 40845708
Piet van Leeuwen T: 06 10126466

Wijkorganisatie

Lietha Scheewe en Coby Ouwehand
E: wijkorganisatie@geertekerk.nl

Diaconale Commissie

Mary Kuiper
E: diaconie@geertekerk.nl
banknr. NL69TRIO0379701804
t.n.v. Penningmeester Diaconale Commissie RGU

Redactie Geertebrief

Barbara Schouten, Gerard van den Berg, Ineke Ludikhuizen, Jan van Aller, Maaïke Hoffer. Eindredactie: Trudy Schreuder Goedheijt
E: redactie@geertekerk.nl
Geertekerkhof 23, 3511 XC Utrecht
Lay-Out: Jos Verdegaal, Houten

Kopijsluitings- en verschijndatum staan op pag. 2.

Kerkdiensten

Remonstrantse Gemeente Utrecht
Geertekerk, Geertekerkhof 23
Aanvang 10.30 uur, tenzij anders vermeld

- 2 april ds. Claartje Kruijff
Palmzondag, crèche, verteluur
- 6 april ds. Lense Lijzen
19.30u Witte donderdag, Woord en tafel
- 7 april ds. Claartje Kruijff
19.30u Goede vrijdag
- 9 april ds. Marthe de Vries
Pasen, crèche
- 16 april ds. Pieter Dronkers
- 23 april ds. Lense Lijzen
- 30 april ds. Marthe de Vries
- 7 mei ds. Claartje Kruijff
Woord en tafel
- 14 mei ds. Marthe de Vries
crèche, verteluur
- 21 mei ds. Lense Lijzen
- 28 mei ds. Marthe de Vries, ds. Claartje Kruijff, ds. Lense Lijzen
Pinksteren, crèche, verteluur

De diensten in de Geertekerk zijn online mee te beleven via <https://live.geertekerk.nl>.

Remonstranten West-Betuwe

Evangelisch Lutherse Kerk,
Achterstraat 2-4, Culemborg
Aanvang om 10.30 uur

- 2 april ds. Lense Lijzen
Palmzondag, avondmaal
- 9 april ds. Florus Kruyne
Pasen
- 7 mei ds. Marthe de Vries
- 28 mei ds. Tina Geels

Remonstranten Schoonhoven

Kruispoortstraat 8, Schoonhoven
Aanvang 10.00 uur, tenzij anders vermeld

- 2 april ds. Rachelle van Andel
Palmzondag
- 6 april ds. Marthe de Vries
19.00u Witte donderdag, avondmaal
- 9 april ds. Lense Lijzen
- 30 april ds. Florus Kruyne
- 14 mei ds. Lense Lijzen
- 28 mei ds. I Leng Tan
Pinksteren

Bij de kerkdiensten

Janet Brooks – Gerloff, *Onderweg naar Emmaus*, 1992

Rond Pasen

De week van Palmzondag naar Pasen, ook wel de Goede Week of Stille Week genoemd, is een van de drukste en belangrijkste weken in de kerk. In deze dagen komt het optreden van Jezus tot een climax, met hoogte- en dieptepunten. In messiasgedaante of vooral menselijk, nergens is er zo'n heen en weer gaan van emoties: juichen en uitschelden, liefde en haat, trouw en ontrouw, ze wisselen elkaar voortdurend af. Ook in de muziek komen we deze gang tegen. Waar we met Advent en Kerst worden meegenomen in een opgaande lijn van verwachting, is hier de wisseling van stemming dus groter en sneller en speelt de vraag 'Waar, aan wiens kant sta jij?' voortdurend een rol. Totdat met Pasen, het feest van Jezus opstanding, de doorgang van het leven en nieuwe hoop aan het licht komen. In de diensten van deze week vinden we deze beweging met woord, zang, muziek, stilte en gebed weerspiegeld.

Witte Donderdag

De viering staat in het teken van het Laatste Avondmaal, in woord, muziek en het delen van brood en wijn.
Voorganger ds. Lense Lijzen, organist Ere Lievonen, met de cantorij onder leiding van Maarten van der Bijl.
Aanvang 19.30 uur.

Goede Vrijdag

In deze viering wordt het lijdensverhaal gelezen uit Mattheus, afgewisseld met delen uit de Matthäus Passion van Bach, door het kamerkoor van de Geertekerk en Kamerkoor Lamusa en diverse andere musici onder leiding van Maarten van der Bijl.
Voorganger ds. Claartje Kruijff.
Aanvang 19.30 uur.

Pasen

Op paasmorgen staat het prachtige verhaal van de Emmaüsgangers centraal. Hierin is de omslag na Pasen bijna voelbaar. Het diepe verdriet als twee leerlingen wegtrekken uit Jeruzalem, na Jezus' kruisiging. Al gaande bemerken zij dat ze niet alleen zijn, maar dat er iemand met hen meeloopt. En de vreugde als ze met elkaar eten en zich ineens realiseren dat Jezus voor altijd in hun midden is. We hebben deze morgen een uitgebreid programma:

8.45 uur: Emmaüswandeling (rondje Singel!) Voorafgaand aan de dienst kan, wie dat wil, vanuit de Geertekerk gezamenlijk een rondje Singel wandelen. Dit is ruim 5 kilometer. We vertrekken om 8.45 uur vanaf de Geertekerk in groepjes van twee of drie. Om samen al lopend stil te zijn, of te praten over een aantal vragen die je voor onderweg mee krijgt.

10.30 uur: Paasdienst
Een feestelijke paasdienst, met verteluur voor de kinderen en crèche voor de allereerst jongsten. Voorganger ds. Marthe de Vries, organist Ere Lievonen, met medewerking van de cantorij onder leiding van Maarten van der Bijl.

Circa 11.30 uur: Paasbrunch
Aansluitend aan de dienst wordt een heuse brunch verzorgd met sinaasappelsap, paasbrood en eieren. De kinderen kunnen eieren zoeken in de kerk.